

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovændringen er at præcisere, at der også ved en undtagelse fra pligten til at tilslutte sig og til at transportere olie i rørledningen fra Nordsøen til Fredericia fastsættes vilkår om, at der skal betales en afgift på 5% af værdien af den omfattede produktion af råolie og kondensat til staten. Den nuværende lov indeholder ikke en tilstrækkelig klar hjemmel til dette.

Efter at rørledningsloven var vedtaget i 1981 blev rørledningen etableret, således at den kunne tages i brug i 1984. Olieproduktionen var i 1984 på 2,70 mio. m³/år. Man følger af en stadig stigende olieproduktion er rørledningens kapacitet løbende blevet forøget. I 1991 blev en pumpestation på rørledningen ved Filsø på den jyske vestkyst taget i brug. I 1995 blev der transporteret 10,79 mio. m³/år. Denne mængde var i 1996 steget til 12,09 mio. m³/år. Det forventes, at olieproduktionen vil stige yderligere i de nærmeste år, hvor flere nye felter sættes i produktion samtidig med, at de nuværende felter udbygges yderligere.

Siden 1981 er der sket en række ændringer i forudsætningerne for loven. Baggrunden for lovforslaget er således en forventning om, at det i nogle tilfælde fremover ikke vil være hensigtsmæssigt yderligere at forøge kapaciteten i olierørledningen for at kunne transportere olie fra både de nuværende felter og nye felter. Det kan således i nogle situationer være økonomisk fordelagtigt eller hensigtsmæssigt at vælge andre former for transport af olie fra felter, frem for at udvide den eksisterende olierørledningskapacitet ved investering i øget pumpekapacitet m.v. samt anlæg af stikledninger fra nye felter. Kapacitetsudvidelsen kan endvidere være u hensigtsmæssig, hvis olien, der transporteres til Fredericia, ikke skal videre til aftagere i Kattegat eller Østersøområdet. På den baggrund kan miljøhensyn også gøre det mere hensigtsmæssigt at transportere olien direkte fra felterne til aftageren i stedet for først at transportere olien til Fredericia og derefter sejle den nordom Skagen til kontinentet eller UK.

Siden vedtagelsen af rørledningsloven i 1981 er

der udviklet bøjelasteanlæg med minimale nedlukningsperioder på grund af vejrlig. Det betyder, at det idag er økonomisk betydelig mere attraktivt at bøjelaste, fordi udskydelse af produktion, og dermed rettighedshavernes indtægter på grund af nedlukning, er meget beskedne. En betydelig del af olieproduktionen fra norsk og britisk del af Nordsøen transporteres i dag med skibe, der lastes ved bøjer på felterne. I Norge transporteres ca. 50% af den samlede produktion på ca. 174 mio. m³/år på denne måde.

Forudsætningen ved vedtagelsen af rørledningsloven om gennem etableringen af rørledningen at fremskynde og øge indvindingen af råolie og kondensat fra felter i den danske del af Nordsøen er idag opfyldt, og Danmark er på nuværende tidspunkt selvforsynende med energi. I dag sejles en del af råolien, som transporteres i rørledningen, videre fra Fredericia til kontinentet nordom Skagen. Der er således ikke ud fra et energiforsyningssynspunkt for tiden behov for at forøge tilførslen af råolie til Danmark.

De økonomiske vilkår for efterforskning og indvinding af olie og gas er siden vedtagelsen af undergrundsløven i 1981 løbende blevet justeret på baggrund af udviklingen i dansk områdes efterforskningsmæssige attraktivitet, oliepriser m.v. En dispensation fra pligten til at tilslutte sig og til at transportere olie igennem rørledningen med henblik på anden transport af olie fra felterne er ikke en begrundelse for at ændre på statens andel af overskuddet ved indvinding af kulbrinter i den danske undergrund. Statens andel af overskuddet har siden vedtagelsen af rørledningsloven i 1981 omfattet indbetalinger til Dansk Olierør A/S af 5% af værdien af produktionen fra tilslutningspligtige felter. Lovforslaget præciserer, at der også i tilfælde af dispensation fra tilslutnings- og transportpligten stilles krav om en uændret opretholdelse af denne andel ved, at der betales en afgift på 5% af værdien af den produktion, som omfattes af undtagelsen. 5%-elementet har siden 1981 været en fast andel af statens andel af værdien af produktionen og alle rettighedshavere har været bekendt hermed. Lovforslaget vil således ikke stille dem ringere end hidtil.